

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Norden [3]

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 317. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187295989792/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

2.

Hel ofte Haabets Hynner klang
Fra disse Gildeshorde,
Og Tankens Maal og Hjerterets Trang
Kom lydt og klart til Orde;
Men — vi er kun en lille Flok,
Og Verden har Filistre nok,
Som ærbart raabe Ve og Vok
Til vore vilde Drømme.

Naar skal da Visen, vi har lagt,
I Folkets Bryst faa Mæle?
Og naar skal Ordet, vi har sagt,
Dets Gjerninger besjæle?
Naar skal vor Tankes Morgensol
Staa op i Glands ved Nordens Pol
Og sprede fra dets Kongestol
Sin varme Straalefyldte?

Vi veed det ej, — men Han, den Gud,
Som Havets Bølger skilte,
Og viste Vej af Ørkenen ud
Til Maalet, som han stilte;
Som klarede Margretes Aand,
Og sprængte det forrustne Baand, —
Han har endna det i sin Haand,
At hele, hvad Han delte.

O, der behøves kun et Lyn
Paa Verdens dunkle Himmel,
Saa faar paa een Gang Sands og Syn
Den tankeløse Vrimmel;
Saa brister Egennyttens Glar,
Og gammel Sandhed vorder klar,
Og gammelt Løsen finder Svar:
„Ur vägen Moskoviter!“

Lad derfor højt fra Gildesbord
Vor Sang og Tale lyde;
Thi Handling føde skal vort Ord,
En Fremtid Tønen bryde!
Vor Hu er Ild, vor Vilje Staal,
Og fast og vist vort Øjemaal;
Med Haab og Mod, med Tro og Taul
Vi Nordens Ænhed bygge.